

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією

Протокол № 5 від 21. 03. 2022 року

Голова Приймальної комісії

_____ Віктор ОГНЕВ'ЮК

Програма

фахового випробування з літературної творчості

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Спеціальність: 035 Філологія

Освітня програма: 035.01.02 Літературна творчість

На основі: освітнього ступеня бакалавр, магістр, освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліст

ПОГОДЖЕНО

РОЗГЛЯНУТО І ЗАТВЕРДЖЕНО

Проректор з науково-методичної та
начальної роботи

на засіданні кафедри української літератури,
компаративістики і грінчезнавства

_____ Олексій ЖИЛЬЦОВ

Завідувач кафедри_ Олена БРОВКО

Київ – 2022

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА

Фахове випробування з літературної творчості проводиться в **комбінованій (тестовій та усній формі)**. Спілкування під час випробування проводиться українською мовою. Під час фахового випробування перевіряється рівень оволодіння літературознавчою, лінгвістичною, комунікативною, творчою, критичною компетенціями абітурієнта.

Фаховий іспит з літературної творчості складається з двох частин – *письмових тестових запитань* і практичного творчого завдання, результати якого вступник представляє в *усній формі*.

Перевірка теоретичних знань вступників за програмою вступного іспиту проводиться у *тестовій формі*.

Друга частина вступного комбінованого випробування – творче завдання (українською мовою, відповідь в усній формі).

Тривалість випробування – 80 хвилин (*40 хвилин* – виконання тестових завдань, *40 хвилин* – виконання творчого завдання для подальшої відповіді в усній формі).

Ураховуючи особливості філологічної підготовки в університеті, фахове випробування з літературної творчості до магістратури передбачає визначення у вступників достатнього рівня теоретико-літературних та історико-літературних знань.

На тестову частину фахового випробування винесені основні питання з історії української літератури і літературної критики ХХ – ХХІ століття, теорії літератури, що дасть можливість перевірити стан підготовки майбутніх магістрів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватись у науковій інформації з питань літературознавства, вміння аналізувати літературний матеріал.

Окрім того, вступники виконують творче завдання, яке перевіряє здатність мислити творчо, викладати свої думки яскравою, образною мовою, використовувати її багатство, художні засоби відповідно до жанру твору.

Підсумки творчого завдання визначаються відповідно до норм оцінювання якості творчих робіт. Орієнтовний жанр творчої роботи оприлюднюється на творчому випробуванні. Це може бути етюд, рецензія, есей, промова, літературний портрет, нарис, лист тощо. Текст виконаного творчого завдання вступник зачитує під час усної відповіді.

Беручи участь у фаховому випробуванні, вступник має виявити свій талант, причетність до сфери творчої праці, навички швидко схоплювати сутність подій і явищ, схильність до узагальнення. При перевірці фахової компетентності майбутніх магістрів необхідно встановити ступінь їх підготовленості, уміння розглядати явища літератури з гуманістичних, естетичних, конкретно-історичних позицій. Вступник повинен не просто знати окремі факти історії української літератури, а глибоко розуміти літературний процес. На фаховому іспиті при відповіді на питання з творчості письменників

доцільно звертати увагу на найвидатніші твори, на їхні ідейно-естетичні та стильові особливості. Вступники мають знати основи теорії літератури в межах навчальної програми, бути обізнаними з історією розвитку естетичних теорій, художніх методів, стилів і жанрів.

Перевірка знань із літературної творчості ґрунтується на змісті базових теоретичних дисциплін, які вивчаються студентами першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, зокрема вступу до літературознавства, теорії літератури, історії української літератури й літературної критики, сучасної української літературної мови, історії зарубіжної літератури.

Під час підготовки до відповіді не можна користуватися сторонніми джерелами інформації.

Під час відповіді абітурієнт спілкується з членами комісії, відповідає на додаткові питання та залишає листок підготовки.

Комісія не висловлює оціночних суджень під час відповіді, не надає правильних відповідей і не коригує відповідь абітурієнта. Оцінка за іспит виставляється колегіально як середнє арифметичне з округленням на користь абітурієнта.

Під час оцінювання комісія враховує загальну літературознавчу і мовленнєву компетенцію абітурієнта, комунікативні навички та вміння спілкуватися українською мовою. Оцінка містить два компоненти – зміст і форму. **Зміст** включає правильність викладу історико-літературних фактів, доцільність літературно-критичних коментарів, теоретико-літературних визначень, пояснень і прикладів до заданого явища, **форма** включає показники грамотності, стилістичної вправності, творчого мислення.

Фаховий іспит з **літературної творчості** має також встановити професійну підготовленість майбутнього магістра, його вміння аналізувати художній текст, пов'язувати програмний матеріал з актуальними проблемами сьогодення, що засвідчує готовність вступників до здобуття другого (магістерського) освітнього рівня за спеціальністю *035 Філологія (спеціалізація: 035.01 Українська мова і література; освітня програма: Літературна творчість)*.

ПРОГРАМА З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ Й ЛІТЕРАТУРНОЇ КРИТИКИ (XX – XXI ст.)

Українська література XX століття. Особливості розвитку української літератури початку XX ст.: традиції та новаторство. Різноманітність стильових манер у творчості письменників першої половини 20-х рр.: романтико-героїчна (Ю.Яновський); лірико-імпресіоністична (М. Хвильовий, Г. Косинка, М. Івченко); реалістична (П.Панч, А.Головко). Поєднання епічної розповіді з ліричним самовиявом письменника. Засвоєння українською літературою найновіших модерністських течій в європейському мистецтві. Продовження традицій "Молодої музи", розвиток символізму (Г.Михайличенко, Я.Савченко, О.Слісаренко), футуризму (М.Семенко, Гео Шкурупій, ранній М.Бажан),

конструктивізму (В. Поліщук); творчість неокласиків (М.Зеров, М.Рильський, П. Филипович, М.Драй-Хмара, О.Бургардт).

Розвиток української поезії 1920–30-х рр. Жанрово-стильове багатство ліричних творів.

Загальна характеристика творчості П. Тичини. Провідні збірки. Особливості стилю письменника. Вияв українського модернізму у ранній творчості митця. Естетичні засади поезії П.Тичини. Поетичний вираз світовідчуття й світорозуміння нового покоління творчої інтелігенції у збірці "Сонячні кларнети". Відтворення настроїв людини через образи природи у збірці "Сонячні кларнети" Павла Тичини. Ідеал гармонії всесвіту, протест проти жорстокості війни ("Скорбна мати"); романтичний ідеал національного визволення та свободи ("Золотий гомін"). Національна проблематика в ліриці 1917–1920 рр. Відтворення революції й громадянської війни, оспівування борців, що полягли за самостійну Україну ("Гей, вдарте в струни, кобзарі", "Пам'яті тридцяти"). Трагедія українського села, тема голоду ("Прийшли до мене в гості", "Загупало в двері прикладом"). Проблема національного відродження українського народу в творчості Павла Тичини. Збірки "Плуг" та "Замість сонетів і октав". Проблеми: революція і народ, інтелігенція, митець, культура. Обурення і відчай поета з приводу нового гніту, під який потрапила Україна у 1920 рр. ("До кого говорить?"), роль митця у тоталітарному суспільстві ("І Бєлий, і Блок, і Єсенін, і Ключєв..."). Нова концепція дійсності у збірці "Вітер з України". Суперечливість творчої еволюції у 1930-ті – 40-ві рр. Криза генія. Оцінка творчості митця Є. Маланюком, В. Стусом.

Творчість Максима Рильського. Розмаїття тем і мотивів, психологічна наповненість і витонченість поетичних образів у ліриці М.Рильського. Перша збірка "На білих островах": синтез реалістичної, романтичної манери письма та символізму. Відстоювання високої культури поетичної творчості в угрупованні неокласиків. Збірки "Під осінніми зорями", "Синя далечінь", "Крізь бурю і сніг" – досягнення Рильського-неокласика. Використання форми сонету. Єдність людини і природи, юнацьке почуття кохання, сум розлуки у ліричних поезіях "Яблука доспіли", "На білу гречку впали роси". "Ластівки літають, бо літається". Медитативна лірика. Розуміння краси, ставлення до культурних надбань минулих епох, до мови, до видатних митців минулого ("Рідна мова", "Ніцше". "Бодлер", "Шекспір"). Поетичне відтворення історії України, любові до рідної землі в поемі-ораторії М.Рильського "Слово про рідну матір".

Поетична творчість неокласиків (М.Зеров, П.Филипович, М.Драй-Хмара, Ю.Клен). Загальна характеристика.

Володимир Сосюра – визначний поет-лірик. Провідні мотиви лірики. Особливості стилю письменника. Початок літературної творчості В.Сосюри. "Червона зима" – поема про громадянську війну. Драма поета і драма особистості. Ілюзії автора, навіяні ідеологічною системою. Поетове "Я" і "Ми" в "Червоній зимі". Автобіографічна основа поеми. Національна проблема поеми "Мазепа". Конфлікт між козацькою республікою Україною та самодержавно-кріпосницькою Росією. Показ "страшної трагедії Мазепа" як трагедії всієї нації.

Інтимна лірика В.Сосюри: "Так ніхто не кохав...", "Білі акації будуть цвісти...". Автобіографічний роман "Третя Рота".

Вольовий характер ліричного героя Євгена Маланюка. Тема історичної долі України, протест проти політичної безправності, проголошення необхідності формування нової, національно свідомої особистості. Ідея української державності в поезії Є.Маланюка, зображення "степової Еллади". Посилення трагедійності світовідчуття Є.Маланюка у пізніх поезіях.

Місце "Празької школи" в історії української літератури початку ХХ століття.

Естетичне новаторство української прози 20–30-х рр. Проблематика, жанри, багатство стильових течій. Жанрова різноманітність прози. Перевага новелістичного жанру (короткі новели, шкіци, етюди, ескізи). Поєднання етичної розповіді з ліричним самовиявом письменників, громадянський пафос (твори Г.Косинки, М.Хвильового. Ю.Яновського). Розвиток малих епічних жанрів (збірки оповідань і новел С.Васильченка, В.Винниченка, твори М.Івченка, М.Ірчана, М.Хвильового). Поява в середині 20-х років великих епічних полотен: повісті (М.Івченко, М.Хвильовий, П.Панч, А.Головко, В.Підмогильний) та романи (В.Підмогильний, А.Головко, Ю.Яновський, О.Досвітній).

Поняття „Розстріляне відродження”. М. Хвильовий і літературна дискусія 1925–1928 рр.

Трагізм життєвої долі Миколи Хвильового та його героїв. Суперечність між гуманістичними, вселюдськими ідеалами й жорстокою дійсністю громадянської війни, роздвоєння особистості ("Я (Романтика)", "Мати"), сліпа віра в "загірну комуну" ("Синій листопад"). Зображення непримиренної жорстокої боротьби під час громадянської війни ("Солонський яр")

Традиції й новаторство Григорія Косинки у новелістичному жанрі (стефаніківський тип). Епічно-драматичне начало у новелах Г. Косинки.

Творчість Валер'яна Підмогильного у літературному контексті доби. Продовження інтелектуальної, філософсько-психологічної лінії в українській літературі початку ХХ ст. тематичне розмаїття прози митця: тема людини і революції ("Історія пані Ївги". "Повстанці"); тема голоду ("Проблема хліба", "Собака"); тема міста й села ("Остап Шаптала", "Місто").

Юрій Яновський. Початок творчого шляху. Романтизм ранніх оповідань. Проблема духовного оновлення людини і суспільства ("Мамутові бивні". "Кров землі"). Ліризм, поєднання реалістичного й романтичного начал – основні ознаки творчості Ю.Яновського. "Вершники". Поєднання ознак народної думи, героїчної поеми, новелістичного роману, реалізму та романтизму. Осуд жорстокості та безглуздя братовбивчої війни ("Подвійне коло"). Трагедія роду Половців у романі в новелах "Вершники". Романтична віра в справедливість революційних ідеалів.

Художньо-естетичні шукання українських драматургів у галузі проблематики, жанрів, стилів. Проблематика: боротьба за новий світ і формування свідомості, психології ("Між двох сил" В.Винниченка, "Патетична соната" М.Куліша, "Яблуневий полон" І.Дніпровського); історична пам'ять

("Свіччине весілля", "Ярослав Мудрий" І.Кочерга, "Северин Наливайко" С.Черкасенка); соціально-побутові, морально-етичні конфлікти ("Народний Малахій" М.Куліша, "Родина щіткарів" М.Ірчана): становлення нового типу суспільних відносин ("Кадри" І.Микитенка).

Принципове оновлення засобів драматургічного письма у творчості Миколи Куліша. Співпраця з театром "Березіль" Л. Курбаса. Розвиток жанру трагікомедії, використання елементів вертепної драми у п'єсах "97", "Народний Малахій", "Патетична соната", "Маклена Граса". Значення творчості М.Куліша для становлення української драматургії.

Національно-патріотичне піднесення та літературне пожвавлення 1941–1945 рр., спричинене боротьбою з нацизмом. Розкриття основної теми Батьківщини-України на широкому соціально-політичному та духовно-історичному тлі в ліриці П.Тичини, М.Рильського, М.Бажана, А.Малишка, В.Сосюри.

Гострота проблематики та своєрідність художньої форми творів Олександра Довженка. Провідні ознаки стилю О.Довженка, їх яскраві вияви у кіноповісті "Україна в огні". Роздуми про джерела духовного формування людини та ознаки національно-органічного способу мислення у кіноповісті О.Довженка "Зачарована Десна".

Ідея "великої літератури" Уласа Самчука. Прагнення письменників поєднати модернізм та національно-органічний стиль у своїй творчості. Проблема боротьби добра і зла в романі У.Самчука "Марія".

Своєрідне розкриття теми існування людини в тоталітарному суспільстві, пошуки форм боротьби з тоталітаризмом у прозі У.Самчука, В.Барки, Т.Осьмачки, І.Багряного.

Проблематика роману Василя Барки "Жовтий князь".

Відображення традицій українського народу в романі Івана Багряного "Тигролови". Опір людської особистості тоталітарному молохові у романі І.Багряного "Сад Гетсиманський". Значення біблійно-християнських образів.

Загальна характеристика літературного процесу 60-70-х років ХХ ст. Літературне шістдесятництво. Провідні мотиви лірики "шістдесятників" (Л. Костенко, І.Драч, В.Симоненко, М.Вінграновський, І. Світличний та ін.). Виклик бездуховності, описовості, догматизмові, проголошення свободи творчого самовираження митця. Поєднання традицій і новаторства у поезії Л.Костенко, В.Симоненка, М.Вінграновського, І. Драча. Творчість українських поетів-дисидентів – В.Стуса, І.Світличного, І.Калинця та ін. Естетика страждання – центральне поняття дисидентської лірики, проголошене В.Стусом на означення активної життєвої позиції поета, якому не байдужа власна доля і доля всього народу. Мужність і стійкість ліричного героя В.Стуса у нерівній боротьбі зі злом і неправдою.

"Тиха поезія" 70-х рр. ХХ ст.

Творчість Л. Талалая, Г. Чубая, Т. Мельничука, О. Лишеги.

Особливості становлення і розвитку історичної тематики в українській літературі ХХ століття. Відродження і розквіт історичної прози у 1970-х роках.

Проблеми історичної пам'яті та осмислення долі українського народу в трьох часових вимірах – минулому, теперішньому і майбутньому у романах П.Загребельного, Р.Іваничука.

"Химерний роман" у прозі 1970-х років, джерела його виникнення. Обстоювання національних цінностей, протест проти бездуховності суспільства, роздуми про природу творчості митця, філософське осмислення призначення людини на землі – основні тематичні цикли химерної української прози.

Творчість Дмитра Павличка. Любов до рідної мови, розуміння її значення як основи духовності народу, гнівний осуд перевертнів, що зраджують рідну мову у віршах "О слово рідне, хто без тебе я?..". "Ти зрікся мови рідної", "Якби я втратив очі, Україно..." Ставлення до землі, хліба, до людської праці як критерію морально-етичних якостей людини у вірші "Коли ми йшли удвох з тобою". Пісенна творчість Д.Павличка. Народні джерела пісень "Два кольори", "Лелеченьки", "Я стужився, мила, за тобою". Д. Павличко – майстер поетичного перекладу.

Яскравий світ художнього слова Ліни Костенко. Громадянська наснаженість її поезій, висока художня культура, багата образність, глибина думки, афористичність вислову. Історична основа роману у віршах "Маруся Чурай". Народнопісенні джерела. Основний конфлікт – між вірністю та зрадою, високою духовністю та приземленими матеріальними інтересами. Проблема митця і народу, ролі мистецтва в житті й боротьбі за національне визволення. Філософське осмислення історичного минулого України, проекція на сьогодення.

Особливості творчості Івана Драча: неупинний пошук нового змісту й форм вираження буття людей доби НТР; проблеми планетарних конфліктів, навислої над людством загрози воєнної катастрофи. Проблема чорнобильської трагедії в українській літературі. "Чорнобильська мадонна". Символічний ряд поеми.

Образ України в творчості шістдесятників (Дмитро Павличко, Іван Драч, Борис Олійник, Ліна Костенко та ін.).

Лірико-психологічна проза Олеся Гончара. Змалювання великого степу і його нетлінної душі – людей у романі в новелах "Тронка". Продовження традицій О.Довженка та Ю.Яновського. Старше й молоде покоління в романі, творчий діалог між ними. Тема захисту людського життя на планеті. Собор – символ духовної краси людини в однойменному романі Олеся Гончара. Рецепція роману "Собор" у сучасному літературознавстві

Художня деталь в зображенні людських характерів у творчості Григора Тютюнника.

Павло Загребельний – романіст. Подолання описовості, пожвавлення особистісного начала, активізація авторської творчої позиції – ознаки художнього оновлення прози 1960-х рр. Звернення до історичного минулого в романі "Диво". Зміщення часових площин. Софія Київська як головний герой твору.

Героїко-патріотична тема у творчості українських письменників. Історія українського народу на сторінках художніх творів.

Українська поезія в діаспорі (Є.Маланюк, Т.Осьмачка, Ю.Клен та ін.). Провідні мотиви та образи. Тематичні, жанрові, стильові особливості, провідні мотиви творчості митців Нью-Йоркської групи (Б.Рубчак, Б.Бойчук, Ю.Тарнавський, Емма Андієвська, Віра Вовк та ін.).

Поезія Київської школи (В.Кордун, М.Воробйов, В.Голобородько, М.Григорів).

Розвиток драматургії II пол. XX ст. Творчість О.Коломійця, М.Зарудного. Прихід в 70-80-х роках нового покоління драматургів (Л.Хоролець, Я.Стельмах).

Тематика, проблематика української прози 80-х рр. XX ст. (В.Дрозд, В.Шевчук, Ю.Мушкетик).

Поезія вісімдесятників у стильовому та тематичному різноманітті. Естетика "Бу-Ба-Бу". Постмодерна гра в поезії Ю.Андруховича, В.Неборака, О.Ірванця. Національно-міфологічний струмінь: В.Герасим'юк. Культурницький напрям: І.Римарук, Наталія Білоцерківець. "Жіноча" та "чоловіча" поезія вісімдесятників.

Тенденції розвитку української літератури наприкінці XX – початку XXI століття (огляд самостійно прочитаних творів на вибір).

Огляд сучасних літературно-художніх і літературно-критичних, літературознавчих періодичних видань і Інтернет-ресурсів (на вибір).

ПРОГРАМА З ТЕОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ

Теорія літератури як літературознавча дисципліна. Теорія літератури та її термінологічний апарат. Літературознавство у системі інших дисциплін. Внутрішня структура науки про літературу: основні та допоміжні літературознавчі дисципліни, місце теретичного літературознавства в цій структурі. Взаємозв'язок з іншими науками. Ключові етапи розвитку теоретико-літературознавчої думки. Історія еволюції літературознавчих уявлень. Загальноєвропейські методологічні школи літературознавства.

Література в системі мистецтв. Поняття про художню літературу (художню словесність).

Література як система. Генологічна проблематика літературознавства: "рід", "вид", "жанр", "жанровий різновид". Родо-видовий та жанровий поділ художньої словесності. Дискусійні питання генерики. Тематичні жанрові групи. Провідні жанри новоевропейських літератур в епосі, ліриці й драмі. Поняття про жанровий різновид.

Поетика літературного твору. Поняття про теоретичну та історичну поетику. Формозміст твору. Елементи формозмісту: тематика, ідейне наповнення, проблематика, тенденції, пафос, конфлікт, фабула, мотив, сюжет, композиція, архітектоніка.

Світ твору: об'єкт (часопростір, персонаж, портрет, річ, деталь) і суб'єкт (оповідач, образ автора, ліричний суб'єкт) зображення. Часопростір

літературного твору Час і простір як форми існування художнього світу літературного твору. Категорії абстрактного і конкретного часопростору в художній літературі. Особливості простору і часу в ліриці, драмі, епосі. Проблема паралельних та ймовірнісних світів. Циклічна, лінійна та релятивна концепції часу в художній літературі.

Художня мова. Етимологічне коріння словесної експресії. Лексична, лексико-фразеологічна сфери художньої мови. Основні тропи. Синтаксична сфера художньої мови: стилістичні фігури. Звукова організація художньої мови: фоніка.

Основи віршування Системи віршування та критерії їхнього розрізнення. Народне віршування – основа формування всіх систем. Метрична, силабічна, силабо-тонічна, тонічна системи. Межисистемні версифікаційні форми. Строфічна організація віршової мови. Прості строфи. Канонізована строфіка.

Теорія літературного процесу: основні поняття й терміни. Літературний стиль. Літературний напрям. Літературний процес. Теорія літературного процесу: основні поняття й терміни. Стадіальність літературного розвитку. Літературний метод, напрям, течія, стиль. Національна специфіка літератури.

ПРОГРАМА ТВОРЧОГО ЗАВДАННЯ

Мета творчого завдання – виявити творче обдарування вступників, уміння створювати образні, яскраві, втілені на високому стилістичному й мовному рівні художні тексти.

Практичне завдання фахового випробування з літературної творчості має виявити творчі здібності вступника, засвідчити знання рідної мови, орфографічну та пунктуаційну грамотність. Обсяг – до 1 сторінки формату А 4. Текст виконаного творчого завдання вступник зачитує під час усної відповіді.

Вступник має засвідчити оригінальність мислення, вміння розбудувувати сюжет і композицію твору, переконливо аргументувати власну думку, уникати стереотипних рішень у творчому процесі, володіння формальними засобами виразності.

Вступники, які вже мають досвід літературно-мистецької чи літературознавчої діяльності, подаючи документи, визначені Правилами прийому до Університету, додають перелік власних опублікованих творів. Під час зарахування абітурієнтів на навчання за спеціальністю *035 Філологія (спеціалізація: 035.01 Українська мова і література; освітня програма: Літературна творчість)* ураховуються рекомендації творчих спілок, видані їх членам, переваги надаються лауреатам літературних премій та переможцям творчих конкурсів.

Тематика і жанр творчої роботи оголошується на творчому випробуванні. Відповідальність за конфіденційність теми несе голова предметної комісії.

СТРУКТУРА ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ З ЛІТЕРАТУРНОЇ ТВОРЧОСТІ

Програма фахового випробування з літературної творчості передбачає визначення рівня теоретичних знань, умінь і навичок, вміння аналізувати художні тексти різних жанрів і стилів, здійснювати власне творче трактування запропонованої проблеми чи літературно-мистецького факту.

Загальна кількість запитань в одному варіанті становить *25 тестів множинного вибору відкритої форми* й оцінюється по *4 бали за кожен правильну відповідь*.

Відповіді на питання тесту вступник готує письмово на робочому місці. Час виконання завдання – *40 хв.* Під час виконання тесту вступник працює самостійно, не користується сторонніми джерелами інформації, не контактує з іншими абітурієнтами, що працюють над тестовими завданнями.

Результати складання тестової частини комбінованого фахового іспиту визначаються оцінками за *100-бальною шкалою*.

Результати виконання практичного творчого завдання фахового іспиту абітурієнт представляє в *усній формі*. Вступник заздалегідь письмово виконує творче завдання впродовж *40 хв.*, потім усно доповідає про результати.

Після закінчення відповіді екзаменатори задають питання з поставленої проблематики. Питання комісії можуть бути спрямовані на уточнення, поширення, деталізацію та ілюстрацію відповіді вступника. Усна відповідь оцінюється за *100-бальною шкалою*.

Загальна оцінка за фаховий іспит (максимальна кількість балів – *200*) оголошуються після оформлення протоколу засідання комісії.

Зразок тестового запитання

1

У якому романі постколоніальної української літератури завдяки алюзіям, ремінісценція, цитатам читач упізнає шевченківський контекст?

«Шумлять платани у гуснучих сутінках, блимають свічки, дзвонять монастирі, співають ідучи дівчата. Невідомі вечірні птахи, а може, й кажани літають навколо лоджії. З далеких гір долинають солодкотривожені пахощі».

«Музей покинутих секретів» Оксани Забужко

«Харків 1938» Олександра Ірванця

«Мондегріні» Володимира Рафєєнка

«Московіада» Юрія Андруховича

2

Укажіть рядок із характерною ознакою романтизму:

принцип безпосередньої фіксації вражень, спостережень

наявність мотивів світової скорботи

суворе дотримання чітких правил і норм

відмова від усталених норм, нестримне експериментаторство

Зразок практичного завдання**Білет № 1**

1. Підготуйте етюд за картиною Давида Бурлюка «Прихід весни і літа» (ілюстрація додається)

Білет № 2

1. Підготуйте етюд на тему «Яблуко доспіле» (реквізит додається).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ВСТУПНИКА

Кількість балів (max - 200)	Критерії
180 – 200	Виставляється за глибокі знання навчального матеріалу, що міститься в основних і додаткових рекомендованих джерелах; вміння аналізувати явища, які вивчаються, у їхньому взаємозв'язку і розвитку, чітко і лаконічно; логічно і послідовно відповідати на поставлені запитання; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач.
160 – 179	Виставляється за ґрунтовні знання навчального матеріалу, аргументовані відповіді на поставлені запитання; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язування практичних задач.
140 – 159	Виставляється за міцні знання навчального матеріалу, аргументовані відповіді на поставлені запитання, які, однак, містять певні неточності; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач.
120 – 139	Виставляється за посередні знання навчального матеріалу, мало аргументовані відповіді, слабке застосування теоретичних положень при розв'язанні практичних задач.
100 – 119	Виставляється за слабкі знання навчального матеріалу, неточні або мало аргументовані відповіді, з порушенням послідовності його викладання, за слабке застосування теоретичних положень при розв'язанні практичних задач.
1 – 99	Виставляється за незнання значної частини навчального матеріалу, істотні помилки у відповідях на запитання, невміння орієнтуватися під час розв'язання практичних задач, незнання основних фундаментальних положень.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Історія української літератури й літературної критики

Основна

1. Історія української літератури ХХ ст. : у 2-х кн. / ред.-упоряд. В. Г. Дончик. К. : Либідь, 1998.
2. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навчальний посібник : у 3 т. / В. І. Кузьменко, О. О. Гарачковська, М. В. Кузьменко. Т. 1. К. : Академвидав, 2013. 592 с.
3. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навчальний посібник : у 3 т. / В. І. Кузьменко, О. О. Гарачковська, М. В. Кузьменко. Т. 2. К. : Академвидав, 2014. 536 с.
4. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навчальний посібник : у 3 т. / В. І. Кузьменко, О. О. Гарачковська, М. В. Кузьменко. – Т. 3. – К. : Академвидав, 2017. 544 с.

Додаткова

1. Історія української літературної критики та літературознавства : Хрестоматія : У 3 кн. : Кн. 2 / Упоряд. П. М. Федченко, М. М. Павлюк та ін. К. : Либідь, 1998. 352 с.
2. Література та ідеологія : колективна монографія / [В. Агєєва, В. Єрмоленко, С. Іванюк та ін. ; наук. ред. та упоряд. Моренець В. П.] ; Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія». Київ : [НаУКМА], 2017. 482 с.
3. Українське слово : хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ століття: у 4-х кн. / упоряд. В. Яременко. К. : Аконіт, 1994 – 2001.
4. Українські літературні школи та групи 60 – 90-х рр. ХХ ст.: Антологія вибраної поезії та есеїстики / упоряд., автор вступ. слова, біобібліограф. відомостей та прим. Василь Габор. Л. : ЛА „Піраміда”, 2009. 567 с.

Теорія літератури

Основна

1. Білоус П. В. Вступ до літературознавства: Навчальний посібник. К.: Видавничий центр «Академія», 2012. 336 с.
2. Галич О. А. Вступ до літературознавства: підручник для студ. вищ. навч. закл. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2017. 324 с.
3. Галич О. Теорія літератури : підруч. [для студ. філол. спец. вищ. навч.закл.] / Віталій Назарець, Євген Васильєв; за наук. ред. О. Галича. Вид. 4-е, стер. К. : Либідь, 2008. 488 с.
4. Моклиця М. Основи літературознавства: Посібник для студентів. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2002.– 192 с.

5. Ткаченко А. О. Мистецтво слова : Вступ до літературознавства : Підручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. 2-ге вид., випр. і доповн. К.: ВПЦ "Київський університет", 2003. 448 с.

Додаткова

1. Енциклопедія постмодернізму ; [за ред. Ч. Вінквіста та В. Тейлора ; пер. з англ. В. Шовкун ; наук. ред. пер. О. Шевченко]. К. : Вид-во С. Павличко „Основи”, 2003. 503 с.
2. Лексикон загального та порівняльного літературознавства / [ред. А. Волков, О. Бойченко та ін.]; Буковин. центр гуманіт. досліджень. - Чернівці : Золоті литаври, 2001. 634 с.
3. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / [авт.-уклад. Ю. І. Ковалів]. Т. 1. – К. : ВЦ „Академія”, 2007. 608 с. – (Енциклопедія ерудита).
4. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / [авт.-уклад. Ю. І. Ковалів]. Т. 2. – К. : ВЦ „Академія”, 2007. 624 с. – (Енциклопедія ерудита).
5. Літературознавчий словник-довідник / [Р. Т. Гром'як, Ю. І. Ковалів та ін.]. К. : ВЦ „Академія”, 1997. 752 с.

Інформаційні ресурси

<http://litakcent.com/>

<http://bukvoid.com.ua/>